

ΕΤΟΣ 69ον

31 Οκτωβρίου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 44 (3570)

Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Στά χέρια του Θεού είναι ή ζωή μας. Πιστεύουμε και αφήνόμαστε στή δική του πρόνοια, στή δική του φώτιση. Αυτό όμως δέν σημαίνει μοιρολατρία, παράδοση του έαυτού μας στίς δυνάμεις του κακού. Αντίθετα, σημαίνει κινητοποίηση τής ψυχής, ώστε νά αύξάνει έντός μας ό πνευματικός άγώνας μέ τήν προσευχή, τήν αυτόκριτική, τή μετάνοια, τήν εύρεση τής ρίζας τών παθών μας, πού έγκειται στήν ύπερηφάνεια και στόν συμβιβασμό μέ τό κακό. Ταυτόχρονα, πίστη σημαίνει κινητοποίηση και όλων τών δυνάμεών μας, ώστε τό κακό νά μήν μάς παγιδεύσει. Έπειδή οι άνθρωποι έχουν τήν έντύπωση ότι τό νά πιστεύουμε στόν Θεό σημαίνει νά μήν σκεφτόμαστε, αλλά νά αφήνουμε τόν Θεό νά σκέφτεται για έμάς, νά μήν ένεργούμε μέ τή θέλησή μας, αλλά νά άρκούμαστε στό τί θά λάβουμε από τόν Θεό, ή παράδοσή μας μάς έπισημαίνει ότι χρειάζεται νά κάνουμε έμεις ό,τι περνά από τό χέρι μας και νά αφήνόμαστε στόν Θεό γι' αυτά πού δέν μπορούμε.

Ή «σαργάνη» πού σώζει

Χαρακτηριστικό είναι τό παράδειγμα τής μεταστροφής του άποστόλου Παύλου. Από διώκτης, έγινε χριστιανός. Από ζηλωτής Ιουδαίος γύρισε τόν τότε γνωστό κόσμο τέσσερις φορές για νά κηρύξει τόν Χριστό και μέ λόγια και μέ έργα. Τόν βλέπουμε μετά τή μεταστροφή του, μετά τό όραμα πού είδε πηγαίνοντας στή Δαμασκό τής Συρίας, όταν ό Χριστός του έμφανίστηκε και του ζήτησε νά πάψει νά τόν καταδιώκει, μετά τήν προσωρινή του τύφλωση, μετά τή βάπτισή του από τόν άπόστολο Άνανία, νά κηρύττει στίς συναγωγές τής Δαμασκού ότι ό Ήσους είναι ό υίός του Θεού. Και οι Ιουδαίοι άποφασίζουν νά τόν σκοτώσουν, μή μπορώντας νά έρμηνεύσουν πώς ό διώκτης γίνεται χριστιανός. Και τότε, όπως άναφέρει και ό ίδιος, οι χριστιανοί άποφασίζουν νά τόν φυγαδεύσουν, χρησιμοποιώντας μία σαργάνη: «έν Δαμασκώ ό έθνάρχης

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β' Κορ. ια' 31-ιβ' 9)

«Ἡ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται»

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι. Ἐν Δαμασκῶ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν πιάσαι με θέλων, καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὄπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῶ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων· εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν· ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον· εἴτε ἐν σώματι εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν· ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. Ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου καυχῆσομαι, ὑπὲρ δὲ ἑμαυτοῦ οὐ καυχῆσομαι εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φείδομαι δὲ μή τις εἰς ἐμὲ λογίσθαι ὑπὲρ ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος σατᾶν, ἵνα με κολαφίζῃ ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. Ὑπὲρ τούτου τρὶς τὸν Κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ εἴρηκέ μοι· ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἦδιστα οὖν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν πιάσαι με θέλων, καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ» (Β' Κορ. 11,32-33). «Στὴ Δαμασκὸ, ὁ διοικητὴς ἐκπρόσωπος τοῦ βασιλιᾶ Ἀρέτα ἔβαλε φρουροὺς σὲ ὅλη τὴν πόλη γιὰ νὰ μέ συλλάβει. Μέσα ὅμως ἀπὸ ἓνα ἄνοιγμα τοῦ τείχους μέ κατέβασαν μέ καλάθι καὶ ξέφυγα ἀπὸ τὰ χέρια του».

Θυμόμαστε τί θέλει ὁ Θεός

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος μᾶς δείχνει ὅτι ἡ δημιουργικότητα, ἡ ἐξυπνάδα, ἡ εὐρηματικότητα δὲν ἀπορρίπτονται ἀπὸ τὴν πίστη. Τὸ ἀντίθετο. Ὁ χριστιανὸς καλεῖται νὰ μὴν ξεδεύει ἄσκοπα τὴ ζωὴ του, νὰ μὴν ἐπιδιώκει τὸ μαρτύριο, ἀλλὰ καὶ νὰ μὴν τὸ φοβάται. Δὲν εἶναι νικητὴς σὲ βάρος τοῦ κοσμικοῦ πνεύματος αὐτὸς πού πηγαίνει νὰ πεθάνει χωρὶς νὰ χρειάζεται, ἀλλὰ αὐτὸς πού δὲν φοβάται τὸν θάνατο. Νικᾷ ὅποιος ἀξιοποιεῖ τὰ χαρίσματα πού τοῦ ἔχει δώσει ὁ Θεός γιὰ νὰ ζήσει, ἀλλὰ κι ἂν χρειαστεῖ νὰ πεθάνει, δὲν κάνει πίσω καὶ κρατᾷ στὴν καρδιά του ζωντανή τὴν ἀλήθεια τῆς πίστεως. Ὁ χριστιανὸς δὲν περνᾷ ὅλο του τὸν καιρὸ μόνο μέ προσευχὴ, μέ ἐνασχόληση μέ τὰ τοῦ Θεοῦ. Θυμᾶται ὅμως τὸ τί θέλει ὁ Θεός σὲ ὅποια ἐπιλογή τῆς ζωῆς του, στὴν ἐργασία, στὶς σχέ-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὁ Θεός καί Πατήρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι εὐλογητός στοὺς αἰῶνες, γνωρίζει ὅτι δέν ψεύδομαι. Στὴ Δαμασκό, ὁ διοικητὴς πού εἶχε ὀριστεῖ ἀπὸ τὸν βασιλιὰ Ἀρέτα, φρουροῦσε τὴν πόλη τῶν Δαμασκηνῶν, ἐπειδὴ ἤθελε νὰ μέ συλλάβει, καί μέ κατέβασαν ἀπὸ τὸ τεῖχος, ἀπὸ ἓνα παράθυρο, μέσα σ' ἓνα καλάθι, καί ἔφυγα ἀπὸ τὰ χέρια του. Λοιπὸν δέν μέ συμφέρει νὰ καυχίμαι, ἀλλὰ θά ἔλθω σέ ὄπτασις καί ἀποκαλύψεις, πού μοῦ ἔδωσε ὁ Κύριος. Γνωρίζω ἓναν ἄνθρωπο πιστό στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος πρό δεκατεσσάρων ἐτῶν – εἴτε μέ τὸ σῶμα, δέν ξέρω, εἴτε ἐκτός τοῦ σώματος, δέν ξέρω, ὁ Θεός ξέρι-ἀρπάχθηκε καί ὑψώθηκε μέχρι τὸν τρίτο οὐρανό. Καί ξέρω ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος –εἴτε μέ τὸ σῶμα εἴτε ἐκτός τοῦ σώματος, δέν ξέρω, ὁ Θεός ξέρι-ἀρπάχθηκε στὸν παράδεισο καί ἄκουσε ἄρρητα λόγια, τὰ ὁποῖα δέν μπορεῖ νὰ ἐπαναλάβει ἄνθρωπος. Γι' αὐτόν τὸν ἄνθρωπο θά καυχηθῶ, γιὰ τὸν ἑαυτό μου δέν θά καυχηθῶ, παρά μόνο γιὰ τίς ἀδυναμίες μου. Ἀλλὰ καί ἂν θελήσω νὰ καυχηθῶ, δέν θά εἶμαι ἀνόητος, γιατί θά πῶ τὴν ἀλήθεια. Δυσκολεύομαι ὅμως νὰ καυχηθῶ μήπως μοῦ καταλογίσει κανεὶς περισσότερα ἀπ' ὅ,τι βλέπει σ' ἐμένα ἢ ἀκούει ἀπὸ ἐμένα. Καί γιὰ νὰ μὴν ὑπερηφανεύομαι, λόγω τῶν ὑπερβολικῶν ἀποκαλύψεων, μοῦ δόθηκε ἓνα ἀγκάθι στό σῶμα μου, ἓνας ἄγγελος τοῦ σατανᾶ, γιὰ νὰ μέ χτυπᾶ προκειμένου νὰ μὴν ὑπερηφανεύομαι. Γι' αὐτό τὸ ἀγκάθι παρακάλεσα τρεῖς φορές τὸν Κύριο νὰ τὸ ἀπομακρύνει ἀπὸ ἐμένα, καί μοῦ εἶπε: Σοῦ ἀρκεῖ ἡ χάρις μου, γιατί ἡ δύναμή μου τελειοποιεῖται μέσα στὴν ἀδυναμία. Πολυὺ εὐχαρίστωσ, λοιπὸν, θά καυχηθῶ περισσότερο γιὰ τίς ἀδυναμίες μου, ὥστε νὰ κατασκηνώσει ἐπάνω μου ἡ δύναμη τοῦ Χριστοῦ.

(Ἀπὸ τὴ νέα ἐκδοσῆ: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνικὴ ἀπόδοσῆ τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

σεις, στὴν καθημερινότητά του, στοὺς πειρασμούς πού ἀντιμετωπίζει. Ἡ ἀσκητικὴ παράδοσῆ τῆς ζωῆς τῶν μοναχῶν εἶναι τρόπος καί θέλει ὅλο τὸν χρόνο αὐτοῦ πού διαλέγει νὰ ἀφιερωθεῖ σ' αὐτήν. Στὸν κόσμο ὅμως ζοῦμε τὸν τρόπο τῆς ἀσκησῆς, παλεύοντας νὰ ἀφιερῶσουμε ὅσον περισσότερο χρόνο μποροῦμε στὸν Θεό.

Ἀλλάζουμε τὸν κόσμο

Οἱ ἐκκοσμικευμένοι ἄνθρωποι, οἱ διανοούμενοι, οἱ ἀμφισβητιές τῆς πίστες, θεωροῦν ὅτι τὸ νὰ εἶναι κάποιος χριστιανός σημαίνει νὰ ἔχει χάσει τὴ διάθεσή του γιὰ ζωὴ. Νὰ εἶναι παραδομένος σέ μιά διαρκὴ προσδοκία τοῦ τέλους, τοῦ θανάτου, σέ ἓνα φόβο νὰ ζήσει. Ὅμως γιὰ ὁποῖον πιστεύει στὸν Χριστό δέν ὑπάρχει τέλος, ἀλλὰ μιά δίψα γιὰ ζωὴ πού κινητοποιεῖ τὸ εἶναι μας. Μᾶς κάνει νὰ θέτουμε στὴ διάθεσῆ τῆς πίστες ὅλα μας τὰ χαρίσματα.

31 Ὀκτωβρίου 2021: ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΛΟΥΚΑ

Στάχυος, Ἀπελλοῦ κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α΄ αἰ.): Ἐπιμάχου μάρτυρος († 250).

Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ († 1754).

Ἦχος: β΄ – Ἐωθινόν: Η΄ – Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. ια΄ 31 – ιβ΄ 9 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ιστ΄ 19-31.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 7 Νοεμβρίου, Ζ΄ Λουκᾶ.

Απόστολος: Γαλ. α΄ 11-19. – Εὐαγγέλιον: Λκ. η΄ 41-56.

Τό καλάθῃ, ἡ σαργάνη τοῦ Παύλου, δέν εἶναι ἐνδειξη ὅτι οἱ χριστιανοί φοβόμαστε γιά τόν ἑαυτό μας καί δραπετεύουμε ἀπό τό νά παλέψουμε γιά νά ἀλλάξουμε τόν κόσμῳ. Ἡ σαργάνη εἶναι ἀπόδειξη διάκρισης. Ὅτι ὁ Θεός θά ἐπιλέξει πότε θά ἔρθει ἡ ὥρα πού ἡ ἀποστολή τοῦ καθενός θά τελειώσει. Μέχρι τότε, καλούμαστε νά δώσουμε ὅλο μας τόν ἑαυτό, ὥστε ἡ ἀλήθεια νά φανερώνεται. Δέν εἶναι ὁ τόπος ἢ ὁ χρόνος πού ζοῦμε τό κλειδί, ἀλλά ὁ τρόπος. Καί οἱ χριστιανοί καλούμαστε, μέσα ἀπό τή σχέση μας μέ τόν Χριστό, νά ἀλλάζουμε οἱ ἴδιοι ὅσο μπορούμε καί νά ἀλλάξουμε τόν κόσμῳ μας, ὅπου καί ὅταν ὑπάρχει ἀνταπόκριση.

π. Θ.Μ.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ

Ἡ Ἀποστολική Διακονία, θέλοντας νά συμβάλλει στήν καλύτερη κατάρτιση ὄσων βοηθοῦν τό κατηχητικό καί ἐνοριακό ἔργο ἢ ἀσκοῦν ἐκπαιδευτικό καί κοινωνικό λειτούργημα, συνεχίζει τή λειτουργία τοῦ ἐπιμορφωτικοῦ Σεμιναρίου Κατηχητῶν.

● Γιά περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μπορούν νά ἀπευθύνονται: α) Στό Γραφεῖο Κατηχήσεως καί Νεότητος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210 7272347-348 (καθημερινά 8 π.μ.-2 μ.μ. ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς). β) Στό ἠλεκτρονικό ταχυδρομεῖο: katixisi@apostoliki-diakonia.gr. καί γ) Νά λαμβάνουν πληροφορίες στήν ἰστοσελίδα τοῦ Ὄργανισμοῦ, www.apostoliki-diakonia.gr. στήν ἐνότητα *Ποιοί εἴμαστε – Τομέας Κατηχήσεως καί Ὁρθοδόξου Μαρτυρίας*.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Αθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», εβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Αθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμῳ μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr